

DOBLE NEGACIÓ

Les oracions negatives més simples es caracteritzen per la presència de l'adverbi *no* davant del verb. A més del *no*, una oració negativa també pot incorporar com a reforç els termes *cap*, *enlloc*, *gens*, *mai*, *ningú*, *res* i *tampoc*, d'on resulta el que s'anomena *dobla negació*.

Ara bé, els termes negatius suara esmentats, llevat de *tampoc*, tenen sentit positiu en oracions interrogatives i condicionals en absència de *no* ("Necessiteu res?" "Si mai hi vas, avisa'm"). La doble negació és recomanable quan s'empren aquestes paraules en sentit negatiu. La doble negació és obligatòria en les oracions en què els termes negatius se situen darrere el verb i és recomanable quan se situen davant:

~ Ningú té dret a utilitzar els béns comunals per a lucrar-se.

✓ Ningú no té dret a utilitzar els béns comunals per a lucrar-se.

Malgrat que els termes negatius són acumulables a la mateixa oració, es considera que després de la preposició *sense* i amb un altre terme negatiu cal ometre l'adverbi *no* perquè pot donar lloc a confusions:

✗ Vaig entrar a la sala d'actes sense que ningú no em demanés l'acreditació.

✓ Vaig entrar a la sala d'actes sense que ningú em demanés l'acreditació.

La conjunció *ni* és un terme amb el qual s'enllacen i coordinen oracions i sintagmes negatius. Generalment, es relaciona amb l'adverbi *no* de la mateixa manera que els termes negatius abans esmentats; és a dir, que amb el *ni* després del verb és

imprescindible l'adverbi de negació, i amb el *ni* abans del verb és recomanable en un registre acurat.

~ Ni en sanitat ni en ensenyament convé reduir més els pressupostos.

✓ Ni en sanitat ni en ensenyament no convé reduir més els pressupostos.

De manera anàloga, després del verb, quan hi ha dos sintagmes o oracions coordinats es pot optar per posar el *ni* davant de tots dos o, preferiblement, només davant el segon, però quan n'hi ha més de dos és preferible posar-lo davant de cadascun.

~ No convé reduir més els pressupostos ni de sanitat ni d'ensenyament.

✓ No convé reduir més els pressupostos de sanitat ni d'ensenyament.

L'adverbi *pas* es pot emprar per a reforçar el *no* sempre que no hi hagi cap altre terme negatiu en la mateixa oració. Cal tenir en compte que el *pas* no pot anar davant el *no* ni davant el verb, però en les perífrasis sí que es pot posar entre el verb auxiliar i el verb principal ("No ha vingut pas", "No ha pas vingut"). En absència de verb, es posa directament darrere del *no*, especialment en frases comparatives ("Aquell té més diners que no pas tu").